Κατόπιν ενεργειών μου

written by Kopronymous@Delfinous | 12.01.2024

Μαντάρα τα έχει κάνει ο… κατόπιν ενεργειών μου και με τι μούτρα στα επόμενα πέντε χρόνια θα μιλάει με τον Ιβάν και το Στεπάν για το λεγόμενο γενικότερο καλό;

Θα συνεχίσει πάντως τις μεταθέσεις από την υπόλοιπη Ελλάδα στην Κέρκυρα, που είναι το ατού του!!!

Βγήκε και στήριξε με νύχια και με δόντια Λουμινόζα και Μελογκράνα και μετά το στραπάτσο τους δεν ξέρει που να βάλει τα μούτρα του.

Και αντί να φορέσει το καλό του χαμόγελο, να πει καλή χρονιά και χρόνια πολλά και στους δύο, Ιβάν και Στεπάν, τους κάνει και μούτρα και έχει βαρέσει εξαφάνιση από την πιάτσα. Το ίδιο χαθήκανε και οι δύο μοίρες.

Η μία μαθαίνουμε ότι πάει στο Τζάντε να μαζέψει ελιές και να ξαλεγράρει, η άλλη κλαίει ακόμα το κακό το ριζικό της και δε μπορεί να μαζέψει τη βιοχλαπάτσα που της ήρθε.

Φαίνεται ότι οι αυλικοί της ήταν τόσο τζίνια που την είχαν πείσει ότι είχε την εκλογή στην κωλότσεπη.

Και αυτή αντί μετά το στραπατσάρισμα να τους μαζέψει όλους και να τους ξεφτελίσει που την κοροϊδεύανε, τάχει με τους πλεμπαίους που τη μαυρίσανε.

Τη παράδοση του Δήμου στο Στεπάν έκανε ο δικός μας ο Μικρός Νικολά κι έτσι δοξάστηκε που έγινε έστω και για λίγα λεπτά χαλίφης στη θέση της χαλίφισας.

Ευτυχώς μας τελείωσαν όλοι τους μπας και σωθεί τίποτα από τον πάλαι ποτέ ένδοξο Δήμο μας.

Εκείνο που δε γλύτωσε ήτανε το κουάδρο από το γραφείο της.

Το πήρε για να της θυμίζει τις μέρες δόξας που έζησε.

Περασμένα μεγαλεία και διηγώντας να κλαίει.

Λέγεται ότι ήθελε να πάρει και την πολυθρόνα στην οποία είχε αποθανατιστεί ως Πατούλαινα κάποια παραμονή Χριστουγέννων.

Όμως από έγκυρες πηγές μάθαμε ότι το προσπάθησε αλλά από τη μία ήτανε βαριά και δεν την έσωνε και από την άλλη όλοι οι παλιοί υποτακτικοί σφύριζαν κλέφτικα όταν είδαν τι πήγαινε να γίνει.

Τώρα θα τα λέει συχνά με τον κατόπιν ενεργειών μου για να σκάψουνε όσο μπορούν το λάκκο του Στεπάν, αλλά κούνια που τους κούναγε.

Κι επειδή πολλοί μας σταματάνε στο δρόμο και ρωτάνε ποιος ήταν ο Στεπάν Ράζιν, διαβάστε:

PAZIN, ΣΤΕΠΑΝ-ΣΤΕΝΚΑ (1630-1671): Ήρωας επανάστασης χωρικών στην τσαρική Ρωσία και αρχηγός Κοζάκων.

Την άνοιξη του 1667 ο Ρ., επικεφαλής Κοζάκων, κατευθύνθηκε προς τον Βόλγα.
Στη διαδρομή προσχώρησαν στις τάξεις τους και πολλοί χωρικοί, που επιδίωκαν να αποτινάξουν το ζυγό της δουλείας.
Ο Ρ. με τους άντρες του κατέλαβε αρκετά πλοία στον Βόλγα, έπλευσε στην Κασπία και επιδόθηκε στην πειρατεία των εμπορικών πλοίων που κατευθύνονταν προς την Περσία.
Το γόητρό του στις λαϊκές τάξεις ήταν τόσο μεγάλο, ώστε ο τσάρος αναγκάστηκε να τον συγχωρήσει για την όλη δράση του.
Το 1670 όμως, ο Ρ., που έπρεπε να βρει πόρους για τη διατροφή των αντρών του, οργάνωσε νέα εκστρατεία και κατέλαβε το Τσαρίτσιν (το σημερινό Βόλγκογκραντ), το Αστραχάν και το Σαρατόφ.
Λέγεται ότι έφτανε να εμφανιστεί κάπου για να ξεσηκωθούν οι κάτοικοι και ιδιαίτερα οι αγρότες, που κατακρεουργούσαν τους ιδιοκτήτες γης.
Η προέλαση του Ρ. ήταν τόσο ορμητική, ώστε απειλήθηκε και η περιοχή της Μόσχας.
Τελικά όμως ηττήθηκε στο Σιμπίρσκ και αναγκάστηκε να καταφύγει στη περιοχή του Δον, όπου άτομα της παλαιάς αριστοκρατίας των Κοζάκων, τον συνέλαβαν.

Ο Ρ. θανατώθηκε με διαμελισμό, αλλά η ανάμνησή του έμεινε ζωηρότατη στους χωρικούς και τα κατορθώματα του ενέπνευσαν πολυάριθμα ρώσικα λαϊκά τραγούδια.